

Svatá Otýlie

s. M. Helena Halásková, CSC

A.M.I.M.S.

Apostolatus Mariae Immaculatae Matris Spei
(Apoštolát P. Marie Neposkvrněné – Matky Naděje)

Vranov nad Dyjí – Přímětice – Bítov

A. D. 2023

Název: Svatá Otýlie

Autor: s. M. Helena Halásková, CSC

Ilustrace: s. M. Helena Halásková, CSC

Vydal: A.M.I.M.S., Vranov nad Dyjí, v roce 2023

Vydání: 1.

Kompletní texty většiny publikací, které vydává A.M.I.M.S., najdete na internetových stránkách FATYMu www.fatym.com.

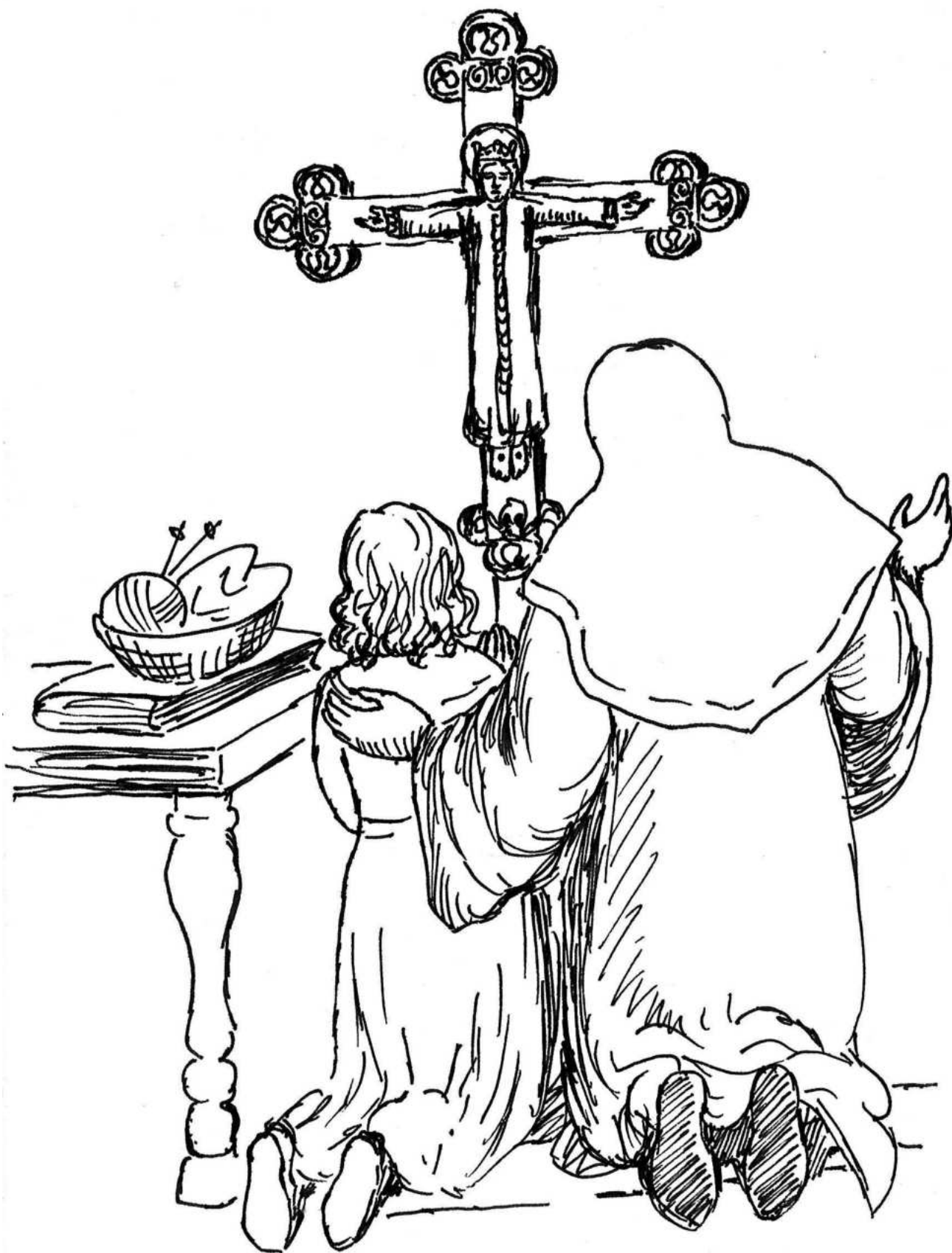
Když se narodila malá Otylka, nikdo neměl z jejího narození radost. Táta vladař totiž chtěl syna jako svého následníka a narození děvčete ho nepotěšilo.

Když se zjistilo, že Otylka je slepá, rozhořčilo to jejího tátu Aldaricha natolik, že rozkázal své manželce Beresintě: „Běž ji zabít.“ Ta ho však naštěstí neposlechla.

Rodiče se rozhodli, že se dcerky nadobro zřeknou a poslali ji – nemluvně – k sestřičkám benediktinkám do vzdáleného kláštera. Sestry zjistily, že ještě není pokřtěna a protože byla z urozeného rodu, požádaly biskupa, svatého Erharda, aby ji pokřtil. Když byla pokřtěna, stal se zázrak a Otylka začala vidět. Sestřičky radostnou zprávu o uzdravení dcerky hned vzkázaly rodičům. Doufaly, že budou potěšeni a dcerku přijmou. Ale nestalo se tak. Rodiče o své dceři nechtěli vůbec slyšet.

Otylka se už od dětství cítila v klášteře velmi dobře, moc ráda se modlila tak jako sestřičky a ochotně se věnovala veškerým domácím pracím a učení.

Z Otylky vyrostlo šikovné a zbožné děvče.

Po čase se její bratr dozvěděl, že má sestru ve vzdáleném klášteře. Zajistil vše tak, aby se mohla vrátit na jejich dvůr a zapojit se mezi služebné, aby to táta nepoznal.

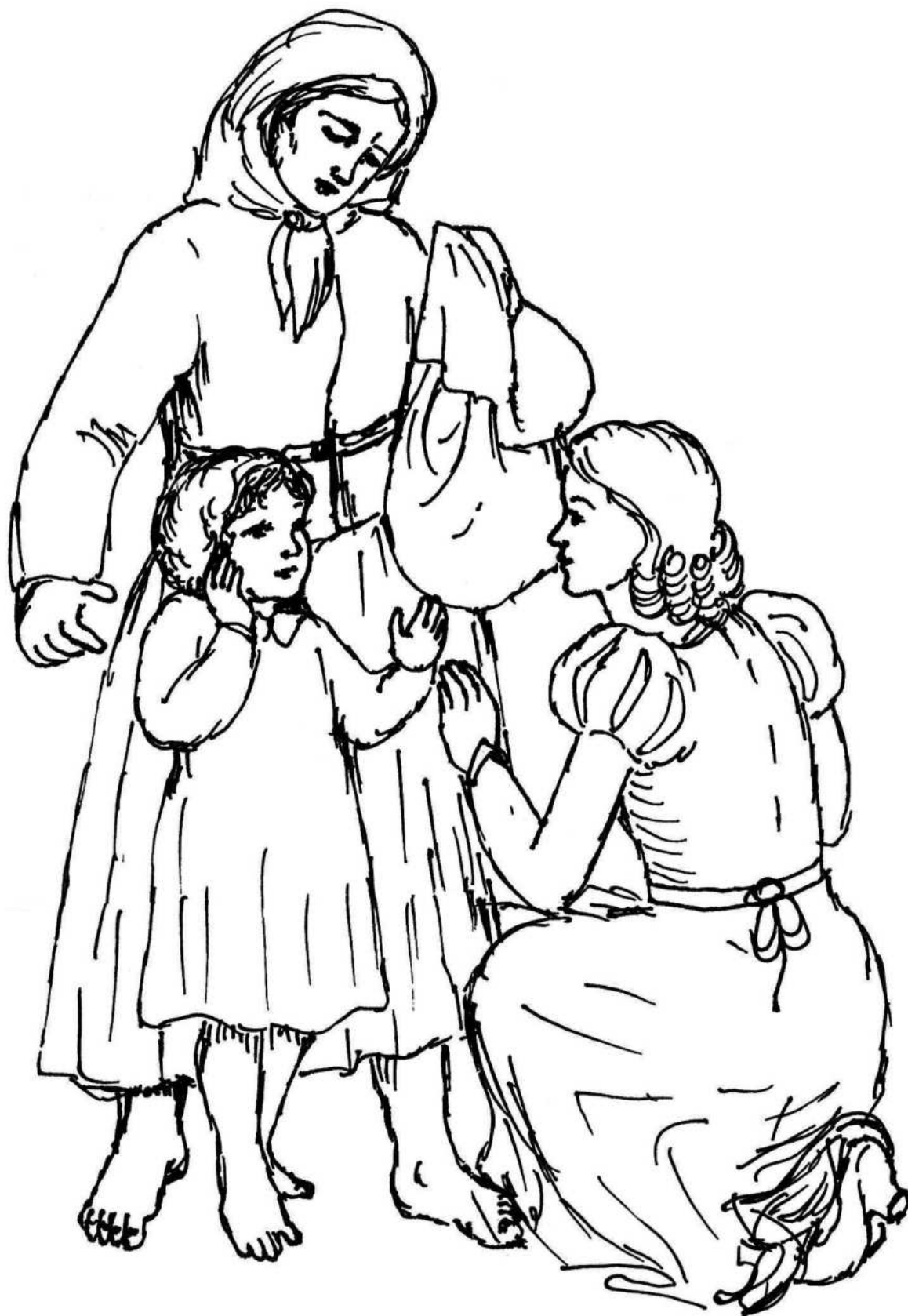
Když však táta Aldarich zjistil, že syn přivedl Otylku na jeho dvůr, rozčílil se natolik, že v záchvatu hněvu syna zabil. Po tomto hrozném činu už však táta svolil, že Otýlie může zůstat na jeho dvoře. Nadále však ji rodiče nepřijali, ale ona se za ně modlila.

Po čase táta onemocněl a Otýlie se o něj starala. Proseděla u jeho lůžka celé noci. Zprvu byl na ni velmi zlý, ale ona se za ním vytrvale modlila a prokazovala mu dobro.

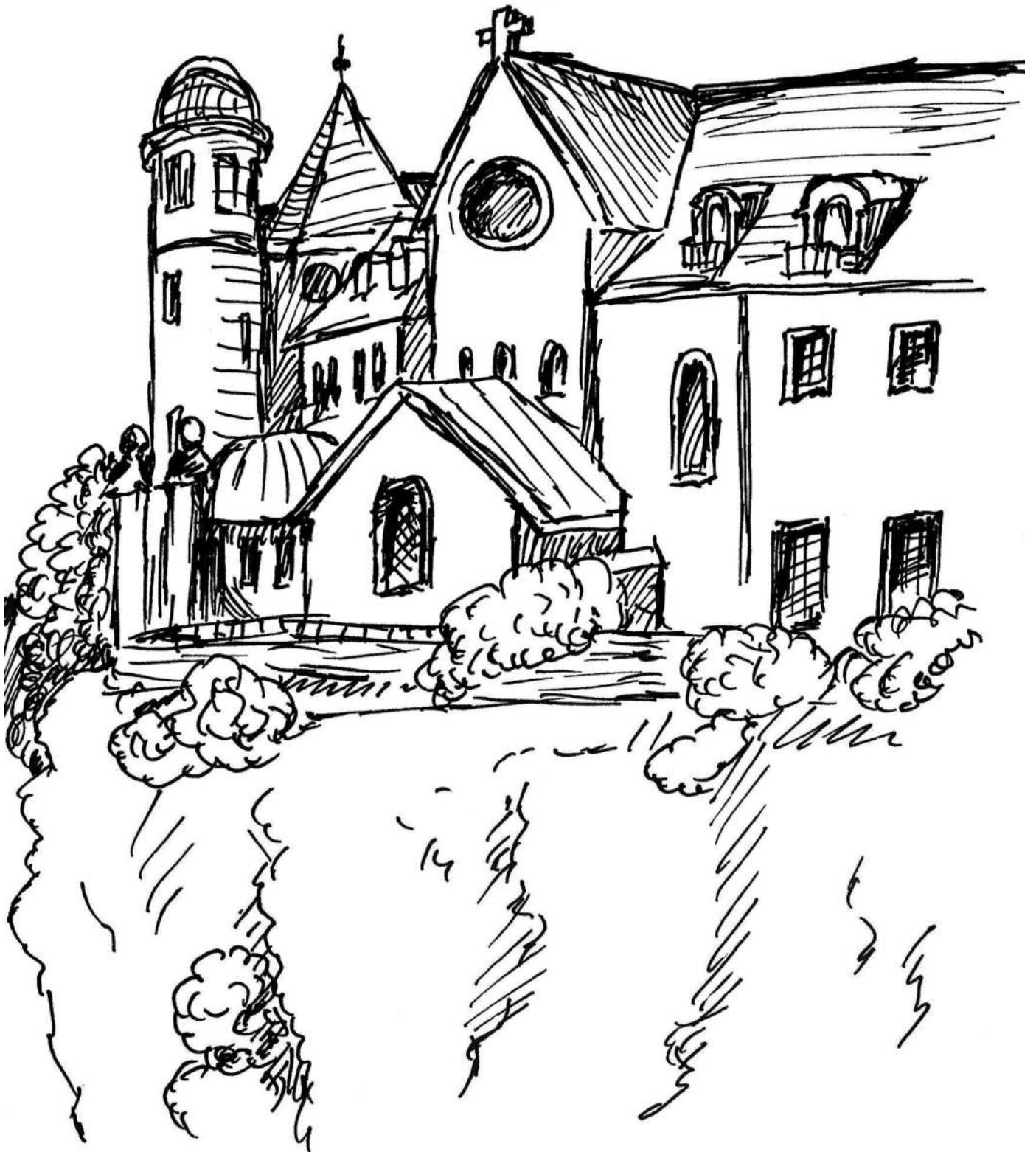
Po delší době se jí táta omluvil a přijal ji za svou dceru. Měla pak radost, když se táta uzdravil.

Konečně se Otýlie stala naplno mladou šlechtičnou a platnou členkou své rodiny. Nepřestávala se však modlit, konat dobro a toužit po plném životu s Bohem.

Rozzlobila svého tátu, když mu sdělila, že by se chtěla stát řeholní sestřičkou.

Jeho hněv však netrval dlouho a věnoval své milované dcerce hrad Hohenburg, kde si mohla zřídit klášter.

V klášteře žila svatě se 130 spolusestrami, kterým byla představenou.

Po smrti se dostala Otýlie do nebe, kde ji s radostí přivítali svatí a andělé. Stala se mocnou přímlovkyní a její podobiznu najdete po staletích na mnoha místech, Její socha je uctívána i v kostele ve Vranově nad Dyjí. Zvláště ji vzývají ti, kdo zažívají problémy s rodiči, neúspěch a odmítnutí.